Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. Arhip Alexandru)
Dosarul nr. 2ri-8/26 (2-19111706-02-2ri-06012026)

Republica Moldova
Curtea de Apel Centru
D E C I Z I E

02 aprilie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat din cadrul Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru

Având în componenţa sa:
Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorii Ghedrovici Nicolae şi Bostan Angela

A judecat în ordinea art.426 CPC RM, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, în baza recursurilor și a referințelor, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților cererea de recurs depusă de administratorul statutar S.R.L. „ECOSEM GRUP" în planul procedurii de restructurare Rucan Minodora și administratorul insolvabilității S.R.L. „ECOSEM GRUP" în planul procedurii de restructurare Balan Vladimir împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 18 decembrie 2025, prin care a fost admisă parțial contestația înaintată de către prin care a fost admisă contestația înaintată de către avocatul Dobrioglo Denis în interesele Valentinei Cucuruzac împotriva acțiunilor administratorului insolvabilității S.R.L. „ECOSEM GRUP" în planul procedurii de restructurare Balan Vladimir, în baza art. 68 alin. (10) din Legea insolvabilității,

Audiind raportul judecătorului Bostan A., în baza materialelor cauzei şi argumentelor recursului, Completul judiciar,

a c o n s t a t a t :

<u>Obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei;</u>

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul central) se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința societății comerciale „ECOSEM GRUP" societate cu răspundere limitată în planul procedurii de restructurare (în continuare – S.R.L. „ECOSEM GRUP", debitor).

La data de 06 iunie 2025, avocatul Dobrioglo Denis în interesele Valentinei Cucuruzac a depus în adresa instanței de insolvabilitate contestația împotriva măsurilor luate de administrator, prin care a solicitat:

1. constatarea valabilității contractului de investiție nr. 30 din 14.03.2007 încheiat între creditorul Cucuruzac Valentina și S.R.L. „ECOSEM GRUP”;

2. obligarea administratorului autorizat Balan Vladimir și administratorul Rucan Minodora să transmită în folosință lui Cucuruzac Valentina, bunul imobil și anume - ***** cu suprafața totală de 80.9 m2, din Complexul de case locative din *****, din mun. Chişinău, cu nr. cadastral *****, cu eliberarea actului de primire-predare, și cu cheile de la apartament;

3. dispunerea înregistrării provizorii a dreptului de proprietate deținut de Cucuruzac Valentina, asupra bunului imobil cu nr. cadastral *****, amplasat str. ***** din mun. Chişinău;

4. aplicarea interdicției de înstrăinare a bunului imobil cu nr. cadastral ***** cu suprafața de 80.9 m2, amplasat pe str. ***** din mun. Chişinău, *****; 4. încasarea cheltuielilor de judecată. În drept, contestația este întemeiată pe dispozițiile art. 68 alin. (10) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 11 iunie 2025, s-a acceptat spre examinare contestația depusă de avocatul Dobrioglo Denis în interesele Valentinei Cucuruzac împotriva măsurilor luate de administrator. S-a stabilit ședință de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare pentru data de 23 iunie 2025, ora 11:45.

Ulterior la data de 22 septembrie 2025, avocatul Dobrioglo Denis în interesele Valentinei Cucuruzac a depus în adresa instanței de insolvabilitate cererea de concretizare a contestația împotriva măsurilor luate de administrator, prin care în final a solicitat:

1. obligarea administratorului autorizat Balan Vladimir și administratorul Rucan Minodora să transmită în folosință lui Cucuruzac Valentina, bunul imobil și anume - *****, cu suprafața totală de 80.9 m2, din Complexul de case locative din *****, din mun. Chişinău, cu nr. cadastral *****, cu eliberarea actului de primire-predare și cheile de la apartament;

2. încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acesteia s-a menționat că, la data de 14 martie 2007, între Cucuruzac Eugen (soțul) în calitate de investitor/consumator și S.R.L. „ECOSEM GRUP” în calitate de executor/antreprenor, a fost încheiat contractul preventiv de investiții în construcție nr. 29, obiectul căruia a reprezentat apartamentul nr. 124, suprafața de 84,85 m2 , situat în mun. Chișinău, str. *****, la prețul de 20 944 euro.

La data de 14 martie 2007, între Cucuruzac Valentina și S.R.L. „ECOSEM GRUP” a fost încheiat contractul preventiv de investiție în construcție nr. 30,

obiectul căruia reprezintă ***** cu suprafața de 84,85 m2 , situat în mun. Chișinău, str. *****, cu valoarea de 22 412 euro.

Notează că, prețul stabilit în ambele contracte evidențiate supra încheiate de familia Cucuruzac au fost achitate integral potrivit graficului stabilit, fapt confirmat prin chitanțele la cecurile de încasare în numerar.

Evidențiază faptul că, deși în acordul adițional nr. 30 din 14 martie 2007 semnat de părți, la pct. 1 s-a stabilit transmiterea apartamentului contractat în posesie și folosință conform actului de primirepredare, până la semestrul II al anului 2011, în termenul stabilit apartamentele n-au fost finisate și nici transmise investitorilor.

Astfel, la data de 20 noiembrie 2017 prin hotărârea Curții de Apel Chișinău s-a intentat procesul de insolvabilitate față de S.R.L. „ECOSEM GRUP" și s-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității, administratorul autorizat Balan Vladimir.

Ulterior, la data de 28 decembrie 2017, avocatul Iachimciuc Alexandru acționând în interesele lui Cucuruzac Eugen și Cucuruzac Valentina a depus în adresa instanței de insolvabilitate cererea de admitere a creanțelor. Prin încheierea Judecătorie Chișinău (sediul central) din 20 ianuarie 2020, s-a validat creanța lui Cucuruzac Eugen ca creanţă garantată în mărime de 435 306,38 lei, echivalentul a 20 944 euro (apartamentul nr. 124, situat în mun. Chişinău, str. *****), precum şi creanţa lui Cucuruzac Valentina în sumă de 465 817,73 lei echivalentul a 22 412 euro, ca creanţă garantată (***** situat în mun. Chişinău. str. *****), împotriva patrimoniului S.R.L. „ECOSEM GRUP".

Indică faptul că, prin planul de restructurare al S.R.L. „ECOSEM GRUP", confirmat la 02.07.2018, una dintre obiectivele principale o constituia transmiterea în proprietate și folosință a spațiilor locative către investitori în contul stingerii creanțelor validate, cu ajustarea prețului până la plafonul de 370 euro/m², diferența de sine-cost urmând a fi achitată în termenele și condițiile expres stabilite în plan.

Notează faptul că, familia Cucuruzac a acceptat soluția de compromis propusă de administrator, constând în rezoluțiunea contractului privind apartamentul nr. 124, cu restituirea sumei validate de 20 944 euro pentru Eugen Cucuruzac, în vederea acoperirii diferenței de sine-cost aferente apartamentului ***** al Valentinei Cucuruzac, însă administratorul a tergiversat nejustificat restituirea banilor, suma fiind achitată abia în decembrie 2023.

Totodată se menționează că, în urma reclamației administratorului insolvabilității din 09.06.2022, prin care se pretindea achitarea diferenței de sine-cost de 7 521 euro pentru ***** creditoarea a achitat integral această sumă (în două tranșe, în iulie și august 2022), în termen ce se încadrează în intervalul de 90 de zile prevăzut la pct. 6.2.3 din planul de restructurare, astfel încât nu mai există nicio restanță la preț sau la diferența de sine-cost.

Susține că, interpretarea administratorului insolvabilității potrivit căreia nerespectarea unui termen ar fi dus la rezoluțiunea contractului de investiție nr. 30/14.03.2007 este eronată și contrară atât planului de restructurare cât și dispozițiilor Codului civil.

În ceea ce privește pct. 6.2.1 din plan, se evidențiază că, acest punct prevede achitarea restanțelor pe contractele de investiție deja încheiate, fiind structurat pe mai multe alineate: se prevede, întâi, că debitorul urmărește să încaseze în primul rând și în regim de urgență restanțele la ratele de plată pentru apartamentele contractate, în suma totală de 801 992 euro (din care 622 733 euro aferent Complexului Teatral), apoi că toți creditorii care au restanțe la prețul contractelor de investire sunt obligați să achite integral prețul stipulat în contract sau 100% din restanța rămasă, inclusiv eventualele restanțe pentru sistemul de încălzire autonomă, acestea din urmă fiind supuse termenului de 30 de zile de la confirmarea planului.

În acest context subliniază că, nu are nici-o restanță la plata prețului contractului de investiție nr. 30/14.03.2007, nu a încheiat acorduri pentru încălzire autonomă și, prin urmare, termenul de 30 de zile din pct. 6.2.1 nu îi este aplicabil, astfel că administratorul interpretează eronat planul când susține că nerespectarea acestui termen ar justifica rezoluțiunea.

Totodată, se evidențiază că alineatul final al pct. 6.2.1 din plan prevede doar că, în caz de nerespectare a termenului de achitare integrală a restanței, administratorul va putea rezilia contractul prin somație scrisă, cu preaviz și termen de 15 zile pentru remediere, iar în cazul concret, Cucuruzac Valentina a primit doar reclamația privind diferența de sine-cost, pe care a achitat-o în 57 de zile de la comunicare, fără a i se expedia vreo somație distinctă care să declanșeze procedura de rezoluțiune prevăzută de plan.

Referitor la pct. 6.2.3 din plan, contestatarul arată că acest punct reglementează strict „achitarea parțială a diferenței de sine-cost”, stabilind că diferența dintre prețul redus contractat și plafonul de ajustare de 370 euro/m² se achită în termen de 90 de zile de la confirmarea planului, în trei rate lunare egale, precum și că, pentru creanțele validate ulterior (cum este cazul Valentinei Cucuruzac, validată în 2020), anexa 4 se actualizează, iar acești creditori sunt supuși acelorași obligații de plată a diferenței în termen de 90 de zile.

Contestatarul accentuează că, Cucuruzac Valentina a achitat integral diferența de sine-cost de 7 521 euro (5 699 euro la 12.07.2022 și 1 822 euro la 08.08.2022), în 57 de zile de la primirea reclamației din 09.06.2022, respectând astfel chiar logica termenului de 90 de zile din pct. 6.2.3 din plan, iar acest punct nu prevede în nicio ipoteză rezoluțiunea contractului ca sancțiune pentru nerespectarea termenului și nici procedura prin care o asemenea rezoluțiune ar putea interveni.

Se mai relevă că, administratorul insolvabilității nu a utilizat instrumentele legale prevăzute de planul procedurii de restructurare și de Legea insolvabilității (validarea popririi, acțiuni în judecată pentru încasarea datoriilor), ci, dimpotrivă, a recurs la sistarea nejustificată a relațiilor contractuale și refuzul de a recunoaște valabilitatea contractului de investiție și de a preda în folosință apartamentul *****.

Invocă în drept, dispozițiile art. 68 alin. (1) și (10) și art. 73 din Legea insolvabilității, precum și art. 922, 1028, 1084 și 1170 din Cod civil, subliniindu-se că administratorul insolvabilității este ținut să acționeze cu diligența unui bun profesionist, nu are competența de a rezoluționa unilateral contractul în lipsa temeiurilor legale și poate răspunde material pentru prejudiciile cauzate creditorilor prin acțiunile sale.

De asemenea, menționează că, deși toate obligațiile de plată (preț contractual și diferență de sinecost) au fost integral executate de Cucuruzac Valentina, administratorul și debitorul nu au transmis cheile și nu au semnat actul de primire-predare pentru ***** încălcând astfel condițiile planului de restructurare cât și Legea.

În final, prin contestația depusă se solicită constatarea caracterului neîntemeiat și abuziv al acțiunilor administratorului insolvabilității, obligarea administratorului și a administratorului statutar al debitorului să transmită în folosință Valentinei Cucuruzac apartamentul ***** din Complexul „Teatral”, cu eliberarea actului de primire-predare și a cheilor, precum și încasarea din contul acestora a tuturor cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată, avocatul Dobrioglo Denis acționând în interesele Valentinei Cucuruzac a solicitat admiterea contestației pe motivele de fapt și de drept invocate în aceasta.

În ședința de judecată, administratorul insolvabilității S.C. „ECOSEM GRUP” S.R.L., în planul procedurii de restructurare, Balan Vladimir a solicitat respingerea contestației ca fiind neîntemeiată. În ședința de judecată, Rucan Adrian acționând în interesele administratorului statutar al debitorului, Rucan Minodora, fiind citat legal despre data, ora și locul examinării cauzei nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării.

În ședința de judecată, președintele comitetului creditorilor S.R.L. „ECOSEM GRUP”, Lungu Gabriela nu s-a prezentat, însă la 02 decembrie 2025 a depus cererea de amânare a ședinței de judecată. Respectiva cerere fiind respinsă prin încheierea protocolară, instanța apreciind-o ca fiind una repetitive

Soluția procesuală a instanței de fond ce constituie obiect al recursului.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 18 decembrie 2025, s-a admis contestația depusă de avocatul Dobrioglo Denis în interesele Valentinei Cucuruzac împotriva măsurilor luate de administrator.

S-a obligat administratorul insolvabilității societății comerciale ''ECOSEM GRUP,, societate cu răspundere limitată în planul procedurii de restructurare, Balan Vladimir și administratorul statutar restabilit în drepturi Rucan Minodora să transmită în folosință Valentinei Cucuruzac, bunul imobil și anume - ** cu suprafața totală de 80.9 m2, din Complexul de case locative din *****, din mun. Chișinău, cu nr. cadastral *****, cu eliberarea actului de primire-predare și cu cheile de la apartamentul *****.***

S-a dispus încasarea nu mai târziu de 6 luni de la data adoptării prezentei încheierii, din contul societății comerciale „ECOSEM GRUP" societate cu răspundere limitată, în planul procedurii de restructurare în beneficiul Valentinei Cucuruzac taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

Argumentele recurentului vis-a-vis de pretinsa ilegalitate a încheierii judecătorești, solicitările recurenților;

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 22 decembrie 2025, administratorul S.R.L. „ECOSEM GRUP" Rucan Minodora și administratorul insolvabilității S.R.L. „ECOSEM GRUP" Balan Vladimir au declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Central din 18 decembrie 2024, solicitînd admiterea cererii de recurs înaintată, casarea încheierii contestate, cu pronunțarea unei noi decizii prin care contestația să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului, reprezentanții recurentului, au indicat că nu sunt acord cu încheierea primei instanțe, invocând nelegalitatea și netemeinicia acesteia, susținând că s-au încălcat norme de drept și s-au interpretat eronat faptele.

În aces sens, consideră că instanța de fond și-a depășit competența jurisdicțională și atribuțiile stabilite de lege, or, aceștia susțin că acțiunea Valentinei Cucuruzac a fost în mod eronat calificată ca o contestație împotriva măsurilor administratorului insolvabilității în baza art. 68 alin. (10) din Legea insolvabilității, fiind în realitate o cerere de chemare în judecată camuflată, îndreptată împotriva debitorului și a administratorului statutar, ale căror acte de gestiune nu pot face obiectul unei astfel de contestații.

La fel, indică faptul că instanța de fond a ignorat caracterul de decădere al termenului de plată stabilit prin reclamația din 09.06.2022, or, nerespectarea termenului obligatoriu de 15 zile a atras stingerea dreptului investitoarei și rezoluțiunea de plin drept a contractului de investiție, conform art. 921 din Codul Civil și planului de restructurare.

Menționează că plata efectuată cu o întârziere de 57 de zile nu mai putea produce efecte juridice de reactivare a contractului, iar instanța a emis o concluzie pur subiectivă cerând demonstrarea unui prejudiciu concret din partea companiei.

În plus, administratorii afirmă că intimata nu a executat integral obligațiile de plată solicitate, omițând achitarea dobânzii de întârziere în mărime de 2.302,7 euro,

aspect complet nemotivat și trecut cu vederea de prima instanță. De asemenea, aceștia indică faptul că sumele pentru datoria de bază au fost achitate de o terță persoană (Postevca Constantin), fără ca instanța de fond să clarifice calitatea juridică a acestuia sau să indice probele în baza cărora a considerat că această plată a stins obligația intimatei.

A mai adăugat că, după obținerea sumelor restante de la fostul lichidator se va efectua o distribuție suplimentară, iar în cazul în care nu se va transfera toate sumele, nejustificat urmează a fi întreprinse măsurile legale corespunzătoare.

Deasemenea, reprezentanții recurentului susțin că înscrisul prezentat de intimată este lovit de nulitate absolută, deoarece semnătura aplicată la rubrica executorului nu aparține administratorului statutar Rucan Minodora, fiind o imitație, iar contractul nu a fost autentificat notarial deși legea o cerea la acea dată.

Prin urmare, solicită admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 18 decembrie 2025, cu respingerea definitivă a contestației depuse de Valentina Cucuruzac ca fiind neîntemeiată, fie remiterea cauzei spre rejudecare în fond pentru a permite examinarea pretențiilor de nulitate a contractului și efectuarea expertizei judiciare.

Termenul de declarare a recursului:

Conform art. 8 alin. (2) din aceeaşi lege, încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvabilitate.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, încheierea contestată cu recurs a fost pronunţată la data de 18 decembrie 2025, iar cererea de recurs a fost depuse la data de 22 dcembrie 2025. Prin urmare, Completul judiciar constată că recursurile au fost depus în termenul legal stabilit de art.8 al Legii insolvabilității.

Aprecierea instanţei de recurs a argumentelor părţilor şi cadrului legal aplicabil situaţiei litigioase:

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestată prin prisma argumentelor invocate în cererile de recurs, în coraport cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat din cadrul Colegiului civil al Curţii de Apel Centru consideră că recursul declarat de administratorul S.R.L. „ECOSEM GRUP" Rucan Minodora și administratorul insolvabilității S.R.L. „ECOSEM GRUP" Balan Vladimir urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii primei instanţe din 18 decembrie 2025, reieşind din următoarele considerente.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvabilităţii se judecă în instanţă conform normelor generale din prezentul cod, cu excepţiile şi completările stabilite de legislaţia insolvabilităţii.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilităţii nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.424 alin.(1) CPC, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art.427 lit. a) CPC, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

În conformitatea art. 5 alin. (5) lit. h) din Legea insolvabilităţii, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sînt: h) soluţionarea contestaţiilor debitorului, ale comitetului creditorilor ori ale oricărei persoane interesate împotriva măsurilor luate de administratorul provizoriu, de administratorul insolvabilităţii/lichidator; (6) În competenţa instanţei de insolvabilitate intră şi controlul judecătoresc asupra activităţii administratorului provizoriu, administratorului insolvabilităţii şi/sau a lichidatorului, procesele şi cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolvabilitate. (7) Instanţa de insolvabilitate nu are în competenţa sa atribuţii manageriale, acestea fiind exercitate de către administratorul provizoriu, administratorul insolvabilităţii/lichidator sau, în mod excepţional, de către debitor dacă nu i s-a ridicat dreptul de a îşi administra patrimoniul. Deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunităţii de către creditori prin organele lor.

Potrivit prevederilor art. 68 alin. (10) din Legea insolvabilităţii, este stipulate expres că, reprezentantul debitorului, orice creditor pot face contestaţie împotriva măsurilor luate de administrat or/lichidator. Instanţa de insolvabilitate va soluţiona contestaţia în termen de 10 zile de la înregistrare, cu citarea contestatorului, a administratorului/lichidatorului şi a comitetului creditorilor, având dreptul să suspende, la cererea contestatorului, executarea măsurii contestate.

Din materialele cauzei rezultă că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2017, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă de Î.C.S. „TOTAL LEASING & FINANCE” S.R.L., privind intentarea procesului de insolvabilitate față de S.C. „ECOSEM GRUP” S.R.L., și s-a desemnat în calitate de administrator provizoriu, administratorul autorizat Balan Vladimir.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2017, s-a admis cererea introductivă depusă de creditorul Î.C.S „TOTAL LEASING & FINANCE” S.R.L., și cererile de alăturare la cererea introductivă depuse de S.R.L.

„CONTEHTERMO”, S.R.L. „SAIVER”, Finiti Serghei, Matei Mihail și Durlești Vladimir privind intentarea procesului de insolvabilitate față de S.C. „ECOSEM GRUP” S.R.L. S-a constatat insolvabilitatea debitorului S.C. „ECOSEM GRUP” S.R.L., s-a intentat procedura de insolvabilitate față de debitorul S.C. „ECOSEM GRUP” S.R.L., și s-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității, administratorul autorizat Balan Vladimir.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2018, cauza de insolvabilitate a S.C. „ECOSEM GRUP” S.R.L., s-a transmis pentru examinare după competență la Judecătoria Chișinău, fiind ulterior repartizată judecătorului Arhip Alexandru. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 02 iulie 2018, s-au respins cererile depuse de B.C. „MOLDINDCONBANK” S.A. și avocatul Pantaz Vladislav în interesele creditorilor Finiti Serghei, Ungureanu Dan și Ungureanu Larisa cu privire la anularea hotărârii adunării creditorilor din 06 iunie 2018, ca fiind neîntemeiate. S-a admis cererea administratorului insolvabilității S.C. „ECOSEM GRUP” S.R.L., în procedură de restructurare, Balan Vladimir cu privire la confirmarea planului procedurii de restructurare a S.C. „ECOSEM GRUP” S.R.L. S-a confirmat planul procedurii de restructurare a S.C. „ECOSEM GRUP” S.R.L., acceptat de adunarea creditorilor; s-a încetat procedura de restructurare și s-a aplicat planul procedurii de restructurare față de S.C. „ECOSEM GRUP” S.R.L.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 08 februarie 2021, s-a admis cererea depusă de administratorul insolvabilității S.C. „ECOSEM GRUP” S.R.L. în planul procedurii de restructurare, Balan Vladimir cu privire la confirmarea modificărilor planului procedurii de restructurare a S.C. „ECOSEM GRUP” S.R.L. S-au confirmat modificările la planul procedurii de restructurare a S.C. „ECOSEM GRUP” S.R.L., acceptate la adunarea creditorilor, prin hotărârea din 18 decembrie 2020.

La data de 06 iunie 2025, avocatul Dobrioglo Denis în interesele creditorului Valentinei Cucuruzac a depus în adresa instanței de insolvabilitate contestația împotriva măsurilor luate de administrator, ulterior fiind concretizată la data de 22 septembrie 2025, prin care în final a solicitat obligarea administratorului autorizat Balan Vladimir și administratorul Rucan Minodora să transmită în folosință lui Cucuruzac Valentina, bunul imobil și anume - ***** cu suprafața totală de 80.9 m2, din Complexul de case locative din *****, din mun. Chișinău, cu nr. cadastral *****, cu eliberarea actului de primire-predare și cheile de la apartament și încasarea cheltuielilor de judecată suportate.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 18 decembrie 2025, s-a admis contestația depusă de avocatul Dobrioglo Denis în interesele Valentinei Cucuruzac împotriva măsurilor luate de administrator.

*S-a obligat administratorul insolvabilității societății comerciale ''ECOSEM GRUP,, societate cu răspundere limitată în planul procedurii de restructurare, Balan Vladimir și administratorul statutar restabilit în drepturi Rucan Minodora să transmită în folosință Valentinei Cucuruzac, bunul imobil și anume - ***** cu suprafața totală de 80.9 m2, din Complexul de case locative din *****, din mun. Chișinău, cu nr. cadastral *****, cu eliberarea actului de primire-predare și cu cheile de la apartamentul *****.*

S-a dispus încasarea nu mai târziu de 6 luni de la data adoptării prezentei încheierii, din contul societății comerciale „ECOSEM GRUP'' societate cu răspundere limitată, în planul procedurii de restructurare în beneficiul Valentinei Cucuruzac taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) lei.

În materie de drept, aplicabilă raportului juridic litigios, Colegiu judiciar consideră oportun de a reitera prevederile art. 68 alin. (10) din Legea insolvabilității, care statuează că, reprezentantul debitorului, orice creditor pot face contestaţie împotriva măsurilor luate de administrat or/lichidator. Instanţa de insolvabilitate va soluţiona contestaţia în termen de 10 zile de la înregistrare, cu citarea contestatorului, a administratorului/lichidatorului şi a comitetului creditorilor, având dreptul să suspende, la cererea contestatorului, executarea măsurii contestate.

Reieșind din circumstanțele speței și din normele legale enunțate, instanţa de recurs consideră corectă şi întemeiată concluzia primei instanţe privind temeinicia contestației înaintate de către avocatul Dobrioglo Denis în interesele Valentinei Cucuruzac împotriva acțiunilor administratorului debitorului S.R.L. ''ECOSEM GRUP S.R.L., Balan Vladimir, și obligarea administratorul insolvabilității S.R.L. ''ECOSEM GRUP,, în planul procedurii de restructurare, Balan Vladimir și administratorul statutar restabilit în drepturi Rucan Minodora să transmită în folosință Valentinei Cucuruzac, bunul imobil și anume - ** cu suprafața totală de 80.9 m2, din Complexul de case locative din *****, din mun. Chişinău, cu nr. cadastral *****, cu eliberarea actului de primire-predare și cu cheile de la apartamentul *****.***

Inițial, Completul judiciar consideră necesar de a se expune asupra alegațiilor recurenților cu privire la lipsa competenței instanței de insolvabilitate de a examina litigiul prin prisma art. 68 din Legea nr. 149/2012.

La acest segment, Completul de recurs respinge ca fiind nefondat argumentul recurentului care susține că refuzul de a preda apartamentul nu ar reprezenta o „măsură'' ce poate fi atacată în baza legii speciale. În acest sens, instanța de recurs reiterează prevederile imperative ale **art. 68 alin. (10) din Legea insolvabilității nr. 149/2012**, potrivit cărora reprezentantul debitorului sau orice creditor poate face contestație împotriva măsurilor luate de administrator sau lichidator.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs indică faptul că prin noțiunea de

„măsuri” legiuitorul a circumscris orice acțiune, decizie, dar și orice omisiune ori refuz al organelor procedurii de a-și îndeplini obligațiile legale și contractuale în realizarea atribuțiilor ce le revin.

Astfel, din moment ce administratorul insolvabilității a blocat transmiterea apartamentului ***** către o investitoare care și-a achitat integral datoriile, acest refuz îmbracă forma unei omisiuni clare de a executa Planul de restructurare aprobat judiciar. Prin urmare, corect și întemeiat a reținut instanța de fond că este pe deplin competentă să soluționeze contestația direct în cadrul procesului colectiv de insolvabilitate, fiind exclusă obligarea părților de a iniția un proces civil separat de drept comun.

Cu privire la fondul cauzei, Completul judiciar specializat reține ca fiind corectă concluzia instanței de fond precum că investitoarea și-a onorat integral obligațiile financiare, iar materialele cauzei denotă cert caracterul legal al soluției de admitere a contestației.

La fel, circumstanțele cauzei atestă că investitoarea a achitat prețul inițial stabilit pentru bunul imobil, iar ulterior, prin ordinul de plată nr. 1 din 12 iulie 2022 și ordinul de plată nr. 1 din 08 august 2022, a acoperit integral diferența de sine-cost în mărime de 7.521 euro solicitată de administrator prin reclamația din 09 iunie 2022. În acest sens, Completul specializat indică faptul că sumele de bani au intrat direct în contul bancar al debitorului S.R.L. „Ecosem Grup”, ambele tranzacții având destinația clară și neechivocă de plată restantă pentru contractul de investiție nr. 30 din 14.03.2007, aferent apartamentului *****.

Prin urmare, corect și întemeiat a concluzionat instanța de fond că susținerile reprezentanților S.R.L. „Ecosem Grup” privind desființarea automată și de plin drept a contractului de investiție, pe motiv că investitoarea nu ar fi achitat în termenul de 15 zile suma suplimentară de 7.521 euro, sunt lipsite de orice suport juridic.

La fel, circumstanțele cauzei atestă că, în conformitate cu regulile generale ce guvernează materia obligațiilor, reflectate în **art. 917 și art. 921 din Codul civil**, rezoluțiunea unui contract imobiliar nu se produce de la sine, ca un efect pur mecanic al expirării unui termen intermediar stabilit unilateral printr-o notificare. Într-aceeași ordine de idei, instanța de recurs reține că, pentru a opera rezoluțiunea de plin drept în baza unei reclamații, era obligatorie respectarea strictă a clauzelor și etapelor procedurale stabilite prin Planul de restructurare confirmat judiciar.

Conform alineatului final al pct. 6.2.1 din Plan, în caz de neachitare a sumelor stabilite, administratorul insolvabilității avea îndatorirea imperativă de a expedia investitoarei o somație scrisă distinctă, prin care să-i acorde un termen de preaviz suplimentar de 15 zile pentru plata restanței și să o avertizeze în mod expres asupra desființării raporturilor contractuale. Din moment ce o astfel de somație separată și explicită nu a fost emisă și comunicată în speță după expirarea termenului inițial,

simpla expirare a zilelor indicate în reclamația din 09 iunie 2022 nu a putut declanșa clauza de rezoluțiune.

Mai mult, se reține relevante prevederile pct. 6.2.3 din Planul de restructurare, care reglementează achitarea parțială a diferențelor de sine-cost și instituie un termen general de 90 de zile pentru stingerea acestor obligații de către creditorii ale căror creanțe au fost validate ulterior. Această ipoteză este pe deplin aplicabilă în cazul Valentinei Cucuruzac, a cărei creanță garantată a fost validată prin încheierea din 20 ianuarie 2020, ulterior aprobării planului inițial.

Achitarea integrală a datoriei de 7.521 euro, realizată în decurs de 57 de zile de la primirea reclamației prin ordinele de plată din 12 iulie 2022 și 08 august 2022, se încadrează riguros în interiorul intervalului de 90 de zile prevăzut de Planul de restructurare.

Din moment ce sumele de bani au fost acceptate de către debitor, reținute și integrate în circuitul masei debitoare fără a fi restituite, iar recurentul nu a demonstrat producerea vreunui prejudiciu cert cauzat prin depășirea termenului inițial de 15 zile, simpla întârziere nu poate justifica măsura disproporționată de a refuza predarea bunului imobil. Actul juridic a continuat să producă depline efecte între părți, investitoarea dobândind dreptul legitim de a pretinde posesia locuinței.

La acest segment, Completul judiciar specializat reține că acțiunile administratorului insolvabilității urmează a fi evaluate prin prisma principiului bunei-credințe și a stabilității raporturilor contractuale.

În contextul procedurilor de restructurare, este contrar echilibrului procesual ca organul insolvabilității să recepționeze și să integreze în masa debitoare sumele de bani virate de către investitor în executarea obligațiilor de ajustare, iar ulterior să invoce rezoluțiunea retroactivă a aceluiași raport juridic în baza căruia plățile au fost primite. O atare abordare contravine exigențelor de previzibilitate și instituției juridice a interzicerii comportamentului contradictoriu.

Prin urmare, din moment ce recurentul a acceptat și a însușit efectele financiare ale executării contractului fără rezerve imediate, acesta este decăzut din dreptul de a mai invoca în mod întemeiat desființarea unilaterală a actului juridic primar.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs subliniază că raporturile juridice izvorâte din contractele de investiții în construcții de locuințe poartă un caracter social deosebit, fiind ghidate de principiul **conservării contractelor** (*favor contractus*). Desființarea unui contract imobiliar în faza de restructurare, după executarea integrală a obligațiilor de plată de către cumpărător, reprezintă o măsură vădit disproporționată, incompatibilă cu scopul însuși al Planului de restructurare, care urmărește tocmai stingerea creanțelor prin transmiterea în proprietate a spațiilor locative contractate.

Cu referire la alegațiile părții recurente cu privire la plata efectuată printr-o terță persoană, Completul judiciar menționează că acestea se prezintă a fi pur

formale, și lipsite de un suport juridic. Or, în conformitate cu regulile generale și de drept comun ce guvernează teoria generală a obligațiilor civile, datoriile constând în sume de bani (obligațiile pecuniare) nu poartă un caracter strict personal.

Într-aceeași ordine de idei, instanța de recurs indică faptul că executarea unei obligații pecuniare poate fi realizată în mod valabil de către o terță persoană în numele și pe seama debitorului obligației, creditorul fiind legal obligat să accepte această executare, cu excepția cazului în care prin lege sau prin convenția părților s-a stabilit în mod expres contrariul ori dacă natura prestației cere executarea personală de către debitor.

Astfel, la caz, examinând înscrisurile constatatoare din materialele dosarului, instanța de recurs atestă că în ordinele de plată nr. 1 din 12 iulie 2022 și nr. 1 din 08 august 2022 a fost menționat în mod expres, neechivoc și fără rezerve numărul contractului de investiție nr. 30 din 14.03.2007, precum și numărul obiectului imobiliar, respectiv ***** fiind astfel individualizată cu certitudine destinația sumelor virate. Respectiv, din moment ce contul bancar al S.R.L. „Ecosem Grup” a fost creditat cu sumele de 111.001 lei și 35.998 lei prin intermediul numitului Postevca Constantin, iar societatea debitoare a reținut, integrat și folosit aceste mijloace bănești în circuitul masei debitoare, stingându-și integral creanța constând în diferența de sine-cost de 7.521 euro, raportul juridic obligațional s-a stins prin executare perfect valabilă.

Prin urmare, refuzul actual al organelor procedurii de a preda cheile locuinței și de a semna actul de primire-predare constituie o manifestare de rea-credință, un formalism excesiv orientat spre privarea nejustificată a investitorului de bunul pentru care a achitat integral prețul solicitat.

În aceste circumstanțe de fapt și de drept, simplul fapt al depunerii materiale a banilor de către o terță persoană nu poate constitui un argument întemeiat deoarece dreptul civil recunoaște efectul extinctiv al plății efectuate de un terț, atâta timp cât prestația datorată a fost recepționată integral de creditor conform destinației sale, iar recurentul S.R.L. „Ecosem Grup” nu a probat și nu a demonstrat în nicio modalitate în ce sens această tehnică de plată i-ar fi cauzat vreun prejudiciu material sau ar fi adus atingere intereselor masei credidale.

În continuare, Completul specializat menționează că nu poate fi reținut nici argumentul adus în cererea de recurs potrivit căruia contractul de investiție ar fi rezoluționat de drept din cauza neachitării de către investitoare a dobânzii de întârziere în mărime de 2.302,7 euro, sumă indicată unilateral de administrator în cuprinsul reclamației din 09 iunie 2022. Or, în instanța de fond s-a constatat cert că obligația principală de plată constând în diferența de sine-cost de 7.521 euro a fost executată în totalitate.

Într-aceeași ordine de idei, instanța de recurs indică faptul că dobânda de

întârziere îmbracă natura juridică a unei obligații accesorii, iar conform regulilor generale din Codul civil, neexecutarea unei prestații secundare sau accesorii nu poate constitui sub nicio formă un temei rezonabil și proporțional pentru rezoluțiunea unui contract imobiliar primar, prețul de bază fiind integral stins. Prin urmare, corect și întemeiat a concluzionat instanța de fond că refuzul predării locuinței nu poate fi justificat prin neplata penalităților, o asemenea măsură excesivă fiind contrară spiritului procedurii de restructurare care tinde spre satisfacerea creanțelor garantate prin transmiterea bunurilor finalizate.

În continuare, argumentul recursului precum că investitoarea ar fi renunțat la solicitarea drepturilor sale prin cererea de concretizare din 22 septembrie 2025 nu poate fi reținut de către instanța de recurs ca fiind unul întemeiat.

La acest segment, Completul judiciar specializat menționează că, prin cererea de concretizare depusă la data de 22 septembrie 2025, avocatul investitoarei nu a renunțat la drepturile patrimoniale sau la substanța litigiului, ci a procedat doar la o reconfigurare și o restrângere procedurală a capetelor de cerere inițiale.

Mai exact, dacă prin contestația inițială din 06 iunie 2025 se solicitau patru capete de cerere distincte (inclusiv constatarea valabilității contractului, înregistrarea provizorie în registrul bunurilor imobile și aplicarea interdicției de înstrăinare), prin cererea concretizată din 22 septembrie 2025 s-a renunțat doar la pretențiile accesorii privind interdicția și înregistrarea provizorie, considerându-se inutile în acea fază procesuală.

Prin urmare, corect și întemeiat a reținut instanța de fond că solicitarea de bază și esențială a litigiului – respectiv obligarea administratorului insolvabilității Balan Vladimir și a administratorului statutar Rucan Minodora de a transmite în folosință ***** cu eliberarea actului de primire-predare și a cheilor – a rămas complet neschimbată și menținută cu fermitate în noul text al cererii.

Într-o altă ordine de identi, instanța de recurs indică faptul că interpretarea recurentului, conform căreia simpla modificare a formei cererii ar echivala cu o renunțare la dreptul de a pretinde locuința, este total eronată și contrară dispozițiilor **art. 60 din Codul de procedură civilă**, care conferă reclamantului dreptul deplin de a-și preciza, modifica sau restrânge pretențiile pe parcursul examinării cauzei. Restrângerea pretențiilor nu înseamnă pierderea dreptului de bază, iar din moment ce solicitarea de predare a cheilor a fost menținută expres în cererea finală, prima instanță a fost pe deplin obligată și competentă să se pronunțe asupra acesteia, argumentul recurentului reprezentând o tentativă de speculare formală a textului procedural.

Într-o altă ordine de idei, instanța de recurs reține ca fiind vădit nefondate criticile recurentului prin care se invocă imixtiunea primei instanțe în atribuțiile manageriale ale administratorului și depășirea competenței jurisdicționale. Aici, Completul judiciar specializat menționează că, deși normele speciale din Legea

insolvabilității nr. 149/2012 limitează implicarea directă a instanței în deciziile de management comercial propriu-zis, același cadru legal obligă judecătorul să exercite un control strict de legalitate asupra tuturor măsurilor și omisiunilor organelor procedurii.

Atunci când administratorul refuză predarea posesiei unui bun imobil, în condițiile în care investitorul și-a onorat toate obligațiile contractuale și cele impuse prin plan, instanța de insolvabilitate nu adoptă un act de oportunitate economică, ci restabilește ordinea de drept și asigură executarea conformă a Planului de restructurare aprobat prin hotărâre judecătorească. Mai mult, se reține relevante dispozițiile imperative care obligă administratorul insolvabilității să acționeze cu diligența unui bun profesionist în raport cu interesele creditorilor, conduita abuzivă de blocare a predării apartamentului după încasarea banilor atrăgând în mod legitim cenzura primei instanțe.

În acest context, argumentul recursului întemeiat pe existența Hotărârii judecătorești din 02.07.2018, prin care debitorul S.R.L. „Ecosem Grup" a fost restabilit în dreptul de administrare a masei debitoare, subordonând administratorul insolvabilității doar unei funcții de supraveghere, nu poate fi reținut deoarece această configurare internă nu înlătură răspunderea corelativă și solidară a organelor de conducere în raport cu investitorii. *La fel, circumstanțele cauzei atestă că Planul de restructurare este un act juridic complex și obligatoriu, opozabil întregii structuri de administrare a debitorului*.

Faptul că administrarea statutară a fost restabilită sub supraveghere nu îl exonerează pe administratorul insolvabilității de obligația de a valida și aproba actele materiale de finalizare a obligațiilor contractuale față de creditori.

Prin urmare, corect și întemeiat a procedat instanța de fond dispunând obligarea concomitentă și corelativă a ambilor administratori (atât cel autorizat, cât și cel statutar) să transmită bunul imobil, actul de primire-predare și cheile aferente, garantând astfel realizarea efectivă a drepturilor protejate.

În aceste circumstanțe, nu pot fi reţinute argumentele recurenților indicate în cererea de recurs, or acestea sunt lipsite de substanță juridică și se contrazic cu materialele probatorii administrate în dosar.

La fel, circumstanțele cauzei atestă că obiecțiile formulate de organele de administrare a debitorului alat în plade de restructurare se bazează pe o interpretare prea rigidă a procedurilor, menit să eludeze o obligație certă și corelativă de predare a bunului imobil către investitorul care a achitat integral prețul solicitat. Prin urmare, corect și întemeiat a concluzionat instanța de fond că menținerea refuzului de transmitere a apartamentului *****, după integrarea tuturor plăților în masa debitoare, ar afecta grav securitatea raporturilor juridice și drepturile legitime ale creditorului garantat.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs subliniază că nicio excepție de

ordin procedural sau administrativ ridicată de recurent nu poate prevala în faza actuală de executare a Planului de restructurare, decizia primei instanțe fiind o măsură firească de restabilire a legalității și de finalizare conformă a obiectivelor procedurii de insolvabilitate.

Așa-dar, deoarece părțile recurente nu au invocat alte motive în susținerea cererii de recurs declarate, Completul judiciar, totuși făcând o analiză integrală a probatoriului, concluzionează despre corectitudinea soluției date de instanța de fond, care a examinat cauza sub toate aspectele, identificând și aplicând corect cadrul legal ce guvernează situați juridică dedusă judecății în raport cu situația faptică constată și reținută.

În consecință, Completul conchide că toate argumentele aduse de reprezentanții recurentului invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material - procesual, respectiv nu constituie temei pentru casarea încheierii contestate şi urmează a fi respinse.

Or, instanţa de fond corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente şi întemeiat a ajuns la concluzia de a admite contestația înaintată în baza art. 68 alin. (10) din Legea insolvabilității, de reprezentantul investitorului Cucuruzac Valentina.

Reiterând, instanța de recurs notează că, o astfel de soluţie este compatibilă cu respectarea garanţiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale.

În lumina celor expuse, raportând circumstanţele de fapt ale cauzei la prevederile legale enunţate mai sus şi ţinând cont de faptul că concluziile expuse în încheierea instanţei de fond sunt legale și întemeiate, actul procesual al instanței de fond răspunde pe deplin exigențelor de motivare și legalitate, iar argumentele invocate de către partea recurentă, urmare a analizei detaliate au fost apreciate de Completul specializat al Curții de Apel Centru ca fiind lipsite de substanță juridică obiectivă, Completul judiciar specializat concluzionează despre faptul că recursul declarat este neîntemeiat - motiv din care acesta urmează a fi respins, cu menținerea încheierii contestată.

Într-o altă ordine de idei, Completul judiciar, consideră oportun de a reitera prevederile art. 86 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care statuează expres că, persoanele juridice declarate în stare de insolvabilitate, la introducerea în instanţa de judecată a acţiunilor de urmărire a creanţelor debitoare, de anulare a actelor juridice fictive sau frauduloase, a garanţiilor acordate, a tranzacţiilor încheiate şi a actelor de transfer de proprietate, precum şi la atacarea hotărîrilor judecătoreşti adoptate pe marginea acestor litigii, plătesc taxa de stat și taxa de timbru după examinarea cauzei, dar nu mai tîrziu de 6 luni din data adoptării de către instanţa

de judecată a hotărîrii. Amânarea constă în suspendarea momentului plății, de la depunerea cererii până la data stabilită de instanță.

Corespunzător, ținând cont de prevederile legale incidente și având în vedere că societatea comercială „ECOSEM GRUP” S.R.L. se află în procedura de restructurare, fapt ce atrage incidența facilității fiscale de amânare prin efectul legii, Completul specializat al Curții de Apel Centru consideră necesar de a încasa de la S.R.L. „ECOSEM GRUP”, în planul procedurii de restructurare, în contul Curții de Apel Centru, cu titlu de taxă de timbru, suma de 200 (două sute) lei, dar nu mai târziu de 6 luni din data adoptării prezentei decizii.

În conformitate cu art.426-427 din CPC, Completul specializat din cadrul Colegiul Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de administratorul statutar S.R.L. „ECOSEM GRUP” în planul procedurii de restructurare Rucan Minodora și administratorul insolvabilității S.R.L. „ECOSEM GRUP” în planul procedurii de restructurare Balan Vladimir.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 18 decembrie 2024, prin care a fost admisă contestația înaintată de către avocatul Dobrioglo Denis în interesele Valentinei Cucuruzac împotriva acțiunilor administratorului insolvabilității S.R.L. „ECOSEM GRUP” Balan Vladimir, în baza art. 68 alin. (10) din Legea insolvabilității.

Se încasează de la S.R.L. „ECOSEM GRUP” în planul procedurii de restructurare în beneficiul Curții de Apel Centru, cu titlu de taxă de timbru suma de 200 (două sute) lei, nu mai tîrziu de 6 luni din data adoptării prezentei decizii.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului,
Judecătorul /semnătură/ Mîra Ghenadie

Judecătorii /semnătură/ Ghedrovici Nicolae

/semnătură/ Bostan Angela

Copia corespunde originalului. Judecător: Bostan Angela